

סדר הכנסת ספר תורה

קוראים בתורה (ללא ברכה) מ"מעונה" עד "לעיני כל ישראל" ובסיום הקריאה אומר הקהל: "חזק חזק ונתחזק!"

בז מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמך. כח וישבן ישראל בטח בך עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל. כט אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה מגן עזרך ואשר חרב גאותך ויפחשו איביך לך ואתה על במותימו תדרך.

לד א ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על פני ירחו ויראהו יהוה את כל הארץ את הגלעד עד דן. ב ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון. ג ואת הנגב ואת הכפר בקעת ירחו עיר התמרים עד צער. ד ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבר. ה וימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה. ו ויקבר אתו בגי בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה. ז ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו לא כהתה עינו ולא נס לחה. ח ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה. ט ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה. י ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים. יא לכל האתת והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו. יב ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל: **חזק**

עושים "מי שברך" לכל הקהל ולבעל הס"ת.

מכניסים הס"ת לארון הקודש בשירה וריקודים.

יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו.

הודו על ארץ ושמים: ויגרס קרן לעמו תהלה לכל חסידיו. לבני ישראל עם קרבו הללויה:

אומרים פסוק בפסוק במנגינה של ליל ר"ה ויוה"כ:

תהילים כד

א לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה. ב כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה. ג מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו. ד נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה. ה ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו. ו זה דור דרשו מבקשי פניך יעקב סלה. ז שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה. ט שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד. י מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות יהוה מלך הכבוד סלה:

בית הכנסת ע"ש שמואל מאיר, קהילת ספרא – מתחם עירונית ירושלים

מכניסים את הספר לארון הקודש ואומרים:

ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: קומה יהוה למנוחתך. אתה וארון עזך: פהניך ילבשו צדק. וחסידייך ירננו: בעבור הוה עבדך אל תשב פני משיחך: כי לקח טוב נתתי לכם. תורתך אל תעזבו: עץ חיים היא למחזיקים בה. ותמכיה מאשר: דרכיה דרכי נעים וכל נתיבותיה שלום: השיבנו יהוה אליך ונשובה. חדש ימינו כקדם:

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית, שלא עשנו כגויי הארצות, ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם, וגורלנו ככל המונם, שהם משתחוים להבל וריק, ומתפללים אל אל לא יושע. ואנחנו בורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שהוא נוטה שמים ויסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל, ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו, אין עוד, אמת מלבנו, אפס זולתו. בפתוב בתורתו: וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

ועל בן נקנה לך יהוה אלהינו, לראות מהרה בתפארת עזך, להעביר גלולים מן הארץ, והאליילים פרות יכרתו, לתקן עולם במלכות שדי, וכל בני בשר יקראו בשמך, להפנות אליך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע כל בשר, תשבע כל לשון. לפניך יהוה אלהינו יכרעו ויפלו, ולכבוד שמך יקר יתנו, ויקבלו כלם את על מלכותך, ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלך בכבוד. בפתוב בתורתך: יהוה מלך לעולם ועד. ונאמר: והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד: